

พฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
Saving Behavior Of Personnel Of The State Audit Office
Of The Kingdom Of Thailand

ดลฤดี บุญสง่า
สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Dolruedee Boonsanga
Faculty of Business Administration Program in Accounting,
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author: dolruedee.bo@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน 364 คน โดยใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมไม่ต่างกัน และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมไม่ต่างกัน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม

Abstract

The purpose of this research was to 1) study Saving Behavior Of Personnel Of The State Audit Office Of The Kingdom Of Thailand 2) study Saving Behavior Of Personnel Of The State Audit Office Of The Kingdom Of Thailand, classified by personal factors and economic factors of household.

The sample population in this research were Personnel Of The State Audit Office Of The Kingdom Of Thailand 364 peoples and online questionnaires are tool for data collection. By the statistics used in the descriptive analysis are percentage, frequency, mean, and standard deviation. Hypothesis test were for comparison, using t-test statistics to test hypotheses with one-way ANOVA. If differences are found, they will be compared in pairs by using LSD method.

Test results of the hypothesis found that Personnel Of The State Audit Office Of The Kingdom Of Thailand have different average monthly expenses and debt, causing saving behavior is different and Personnel have different gender, age, status, education, position, number of household members and average monthly income, causing saving behavior is not different.

Keywords: Saving Behavior

1. บทนำ

ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2564 ครั้วเรือนทั่วประเทศมีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 28,454 บาท โดยพบว่า รายได้เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก 23,236 บาท ในปี 2554 เป็น 26,946 บาท ในปี 2560 และลดลงในปี 2562 เหลือจำนวน 26,018 บาท เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย แล้วกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2564 ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายการช่วยเหลือต่าง ๆ ที่รัฐให้การสนับสนุน ทั้งที่รัฐจ่ายเงินเข้าบัญชีให้แก่ประชาชน และให้การสนับสนุนในรูปแบบที่ไม่เป็นตัวเงินผ่านแอปพลิเคชันคูปอง หรือในรูปแบบการลดค่าสาธารณูปโภค และมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 22,325 บาท โดยส่วนใหญ่เป็นการจ่ายเพื่อซื้อของอุปโภคบริโภค ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครั้วเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 17,403 บาท ในปี 2554 เป็น 22,325 บาท ในปี 2564 โดยค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2564 เป็นการเพิ่มในกลุ่มค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคที่ครั้วเรือนไม่ได้ซื้อหรือจ่ายเงินเอง เนื่องจากโครงการต่าง ๆ ของรัฐ เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ คนละครึ่ง เราชนะ รวมถึงการลดค่าสาธารณูปโภคที่เป็นค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าครั้วเรือนส่วนใหญ่เป็นครั้วเรือนที่มีหนี้สิน โดยมีจำนวนหนี้สินเฉลี่ย 208,733 บาทต่อครั้วเรือน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46.3 ในปี 2562 เป็นร้อยละ 52.7 ในปี 2564 และเป็นการก่อหนี้เพื่อใช้ในครั้วเรือน ประกอบด้วยหนี้เพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค หนี้เพื่อซื้อหรือเช่าซื้อบ้านและที่ดิน ในขณะที่หนี้เพื่อใช้ในการลงทุนและอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่ใช้ทำการเกษตร รองลงมาเป็นหนี้เพื่อใช้ทำธุรกิจ และหนี้อื่น ๆ เช่น หนี้จากการค้าประกัน ค่าปรับ และค่าเสียหาย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2564) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ครั้วเรือนมีรายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน ที่เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน การหาแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายและหนี้สินลงเพื่อให้สัดส่วนของเงินออมเพิ่มขึ้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การออมเงินเป็นการแบ่งรายได้ไว้ส่วนหนึ่ง โดยการเก็บสะสมเงินที่ละเล็กละน้อยเพื่อให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาได้ผ่านไป เครื่องมือสำหรับการออมที่นิยม คือ การนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน เนื่องจากมีความสะดวกและปลอดภัย การออมเงินถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากกับทั้งผู้ออมและคนในครอบครัว เนื่องจากช่วยลดการผันผวนของการใช้จ่ายและเก็บเงินออมไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระไม่เป็นภาระของลูกหลาน อีกทั้งยังช่วยเพิ่มการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจภายในประเทศอีกด้วย

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้สรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมเงินของครั้วเรือน พบว่าครั้วเรือนที่มีแหล่งรายรับที่มั่นคง ส่งผลให้เข้าถึงบริการทางการเงินได้ดีขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินมักจะให้เครดิตกับผู้ที่มียาไรได้ที่มั่นคงมากกว่า ซึ่งก่อให้เกิดการมีหนี้สินเพิ่มขึ้น และการมีรายได้ที่มั่นคงที่สูง ๆ จะทำให้มีค่าใช้จ่ายรวมที่สูงขึ้นซึ่งส่งผลให้อัตราการออมลดลงเมื่อเทียบกับครั้วเรือนที่มีรายได้ผันผวน และมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายเงินน้อยกว่าครั้วเรือนที่มีรายได้ผันผวน ประกอบกับการได้รับอิทธิพลมาจากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีการซื้อของผ่านช่องทางออนไลน์ และการเข้าถึง Social media ที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการในการบริโภคและทำให้มีการก่อหนี้เพิ่มมากขึ้น

บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ที่มีรายได้ที่มั่นคง โดยได้รับค่าตอบแทนในรูปของเงินเดือนซึ่งเป็นการตอบแทนให้ตามค่าของงานในแต่ละตำแหน่ง และยังได้รับสวัสดิการที่เป็นค่าตอบแทนจากการที่ทางสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้จัดให้ในฐานะที่เป็นสมาชิกขององค์กร ซึ่งมีทั้งสวัสดิการที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในการที่จะเก็บออมเงิน และเปรียบเทียบว่าบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน มีลักษณะการออมที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของประชากร บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2563 ซึ่งประกอบด้วยบุคลากร 4 ประเภท คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างสมทบ (พสต.) รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,034 คน (รายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ณ 30 กันยายน 2563)
2. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากทราบจำนวนบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่แน่นอน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงกำหนดโดยการคำนวณใช้สูตรของ Yamane (1973) ซึ่งทางผู้วิจัยได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 จึงทำให้มีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และจากการคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 364 คน
3. ขอบเขตของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
4. ขอบเขตด้านเนื้อหา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ดังต่อไปนี้
ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน
ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประกอบด้วย ด้านความสำคัญของการออม ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบในการออม
5. ขอบเขตระยะเวลา การดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2565

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน

2. ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

2.1.1 ด้านความสำคัญของการออม

พิชญ์ธนัท เลิศคำ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การออมทำให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคตบรรลุวัตถุประสงค์ และทำให้เป้าหมายเป็นจริงขึ้นมาได้ การออมสามารถใช้แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ และไม่ควรเก็บเงินออมไว้กับตนเอง เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินออม อีกทั้งมูลค่าของเงินออมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราเงินเฟ้อที่อาจเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (2559, อ้างถึงใน บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์, 2562) เงินออมเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เป้าหมายที่เราที่กำหนดไว้ในอนาคตสำเร็จและเป็นจริงขึ้นมาได้ เช่น กำหนดเป้าหมายว่าในอนาคตจะต้องมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองให้ได้ นอกจากนี้เงินออมยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางด้านการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างไม่ทันคาดคิดไว้อีกด้วย ดังนั้นเราทุกคนจึงควรที่จะมีการออมเงินไว้อย่างสม่ำเสมอ

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมในด้านความสำคัญของการออม สามารถสรุปได้ว่าเป็นการเสริมสร้างความมีวินัยทางการเงินให้กับตนเอง ช่วยทำให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคตสำเร็จ ช่วยสร้างความมั่นคงช่วยยกมาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้น อีกทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางด้านการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศถ้าประเทศมีเงินออมที่สมดุล

2.1.2 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม

ตามทฤษฎีพฤติกรรมการออมของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) (1996, อ้างถึงใน ปรมาภรณ์ สระสินทร, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การออม (Saving) เป็นการเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบัน เพื่อเก็บสะสมไว้ใช้ในอนาคตร หรือเป็นการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการหักรายจ่ายจากการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันอย่างมธยัสถ์ คุ่มค่า และประหยัด นำมาเก็บสะสมไว้ในรูปแบบต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อลดความเสี่ยงซึ่งอาจเกิดกับการดำรงชีวิต จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ทำการกำหนดเป้าหมายของการเก็บเงินไว้มี 3 หัวข้อ ได้แก่

1. ความต้องการเก็บเงินไว้สำหรับการใช้จ่าย เพราะทั้งธุรกิจและครัวเรือน เงินได้และค่าใช้จ่ายไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องเก็บเงินจำนวนหนึ่งสำหรับเป็นรายจ่ายในชีวิตประจำวัน หากมีการได้รับเงินได้ที่สูงขึ้น ความต้องการที่จะเก็บเงินเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย

2. ความต้องการเก็บเงินเพื่อสำรองไว้ใช้กรณีฉุกเฉิน ความไม่แน่นอนของรายรับที่ได้รับกับรายจ่ายที่ต้องจ่ายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ความต้องการเก็บเงินจึงมีไว้เพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่ทันได้ตั้งตัว เช่น อุบัติเหตุ หรือ การเจ็บไข้ได้ป่วย ดังนั้น ความต้องการเก็บเงินเพื่อสำรองไว้ใช้กรณีฉุกเฉินจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับรายได้อีก เช่นเดียวกับความต้องการเก็บเงินไว้สำหรับการใช้จ่าย

3. ความต้องการเก็บเงินไว้เพื่อการเก็งกำไร บุคคลย่อมเก็บเงินไว้เพื่อการเก็งกำไรมากขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารต่ำ และหากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารสูงขึ้น บุคคลจะเก็บเงินไว้เพื่อการเก็งกำไรน้อยลง

ปรมาภรณ์ สระสินทร (2560) ได้สรุปไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการออมเงิน เป็นการออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้เมื่อชรา เพื่อไว้ใช้ซื้อสิ่งของต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เพื่อไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เพื่อไว้ใช้จ่ายเมื่อเจ็บป่วย เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับความมั่นคงของชีวิต เพื่อไว้เป็นค่าการศึกษาให้กับตนเองและบุตรหลาน เพื่อไว้ใช้สำหรับการลดหย่อนภาษีเงินได้ส่วนบุคคล และเพื่อต้องการผลตอบแทนจากการออมเงิน

ขจรเกียรติ เพียรสร้าง (2560) ได้สรุปไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการออมเงิน เป็นความมุ่งหมายที่ผู้ต้องการออมเงินตั้งใจที่จะออมไว้เพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในอนาคต เช่น เพื่อไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชรา เพื่อซื้อสินทรัพย์ เพื่อเป็นค่าการศึกษาให้กับตนเองและบุตรหลาน เพื่อการประกอบธุรกิจหรือขยายธุรกิจ เพื่อเป็นหลักประกันในอนาคต และเพื่อกิจกรรมทั่ว ๆ ไป

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมในด้านวัตถุประสงค์ในการออม สามารถสรุปได้ว่าเป็นการเก็บเงินไว้ใช้ในยามชราหรือในกรณีฉุกเฉิน ไว้ใช้สำหรับการศึกษา ไว้ใช้ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก ไว้เป็นหลักประกันในอนาคต ไว้หาผลประโยชน์เพิ่มเติม ไว้ใช้สำหรับกิจกรรมทางสังคม เช่น งานบวช ไว้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจหรือขยายธุรกิจ ไว้ใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงิน และไว้ใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยว หรือการจัดงานมงคลสมรส

2.1.3 ด้านรูปแบบในการออม

ฐิติชญาน์ เพิ่มผลสมบัติ (2559) ได้สรุปไว้ว่า การออมเงินมี 2 รูปแบบ คือ การออมเงินในสถาบันการเงินกับการออมในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน มีดังนี้

1. การออมเงินในสถาบันการเงิน แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 สถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ เช่น ธนาคารกลาง ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารที่จัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ประกอบด้วย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) เป็นต้น

1.2 สถาบันการเงินอื่นที่ไม่ใช่ประเภทธนาคารพาณิชย์ เช่น บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริษัทประกัน สหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนประกันสังคม

2. การออมในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เป็นการนำเงินออมไปลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ได้แก่

2.1 การออมโดยการลงทุนในสินทรัพย์ โดยเป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้ ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นคงและมั่นคงทางการเงินในระยะยาว

2.2 การออมโดยการลงทุนในที่อยู่อาศัย เมื่อเริ่มมีรายได้ควรวางแผนทางการเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยก่อนเป็นอันดับแรก เนื่องจากการซื้อที่อยู่อาศัยถือเป็นการออมที่ปลอดภัยกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ และโอกาสที่จะได้รับการขาดทุนนั้นมีค่อนข้างน้อย เนื่องจากราคาที่อยู่อาศัยมักมีราคาสูงขึ้นตามภาวะของเงินเฟ้อ

2.3 การออมโดยการลงทุนในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ เป็นช่องทางสำหรับการออมที่ได้รับผลตอบแทนสูง รวมถึงสามารถเก็งกำไรได้ การออมในอสังหาริมทรัพย์จึงเป็นทางเลือกที่คุ้มค่า เนื่องจากสามารถได้รับผลตอบแทนในรูปของค่าเช่าได้

2.4 การออมโดยการซื้อเครื่องประดับและทองคำ การซื้อสินทรัพย์เหล่านี้มักมีราคาสูงขึ้นเมื่อเวลาได้ผ่านไป นับได้ว่าเป็นการออมเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อได้ โดยเฉพาะการออมเพื่อการซื้ออัญมณี เพชร และเครื่องประดับจะมีมูลค่าสูงและจะมีต้นทุนการดูแลรักษาที่ต่ำ

ณิชากร ชัยศิริ (2562) ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบการออมมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การออมเงินโดยการถือเป็นเงินสดไว้ การนำเงินไปฝากธนาคารหรือฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ออมเงินโดยการซื้อสลากออมสินพิเศษ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ออมเงินผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการออมเงินโดยการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมในด้านรูปแบบในการออม สามารถสรุปได้ว่า ออมเงิน โดยการถือเป็นเงินสดไว้หรือนำเงินไปฝากธนาคาร การเพิ่มเงินค่าหุ้นสมาชิกสหกรณ์ การสมทบเงินค่าสมาชิกฌาปนกิจ สงเคราะห์ ออมเงินโดยการซื้อสลากออมสินพิเศษ/ตราสารหนี้ การออมเงินผ่านกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การทำ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ และออมโดยลงทุนในสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ภัทรนัย พิริยะธนภัทร (2558) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการศึกษาองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง ทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และสถานภาพ โดยบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมและ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2559, อ้างถึงใน เหมชาติ สุวพิศ, 2562) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เป็น ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ขนาดสมาชิกในครอบครัว สถานภาพครอบครัว และ รายได้ ส่วนใหญ่นิยมใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญซึ่งจะช่วย กำหนดตลาดกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ

ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้ในการศึกษา โดยมีการตั้งสมมติฐานว่า ลักษณะ ทางด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ทำให้ผลลัพธ์แตกต่างกันได้อย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอนำแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัย ส่วนบุคคลตามที่ได้มีการกล่าวไว้ข้างต้นมาศึกษา โดยแบ่งปัจจัยส่วนบุคคลออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านตำแหน่งงาน และด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์จุลภาค สามารถสรุปได้ว่าเศรษฐศาสตร์จุลภาค หมายถึง การศึกษา พฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจในระดับเล็ก ๆ ได้แก่ ผู้บริโภค ผู้ผลิต และเจ้าของปัจจัยการผลิต ที่ทำให้เกิดปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน และภาระหนี้สินของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชานีเยศย์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล เพื่อศึกษา พฤติกรรมของการออมของประชาชนจังหวัดสตูล และศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล โดยเก็บข้อมูลจากประชากรจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ประชากรมีพฤติกรรมออมเงินต่อครั้งน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ความถี่ของการออมคือออมเป็นรายเดือน วิธีการออมที่ใช้คือออมเมื่อเงินเหลือใช้และส่วนใหญ่ออมแบบ เงินฝากธนาคาร ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการออม อัตราเงินเพื่อ อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น และระยะเวลาในการได้รับ ผลตอบแทน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลมากที่สุด

ศิริรัตน์ ศรีพนม (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ครูจันทบุรี จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม ด้านแรงจูงใจในการออมมากที่สุด โดยให้ความสำคัญกับการออมเงินไว้ใช้เพื่อยามฉุกเฉินจำเป็น สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออมกับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ตำแหน่ง แตกต่างกันไป มีผลทำให้พฤติกรรมกรรมการออมเงินแตกต่างกัน

เขาวลี วันสนุก (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมกรรมการออมและวางแผนด้านการเงินเพื่อเตรียมความพร้อม การเกษียณอายุของพนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อครอบครัว มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 5,001-10,000 บาท มีหนี้สินรวมต่ำกว่า 10,000 บาท มีเป้าหมายในการออมเพื่อไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน มีการเลือกออมแบบการทำประกันชีวิต มีการลงทุน

ในสินทรัพย์แบบซื้อพันธบัตรรัฐบาล มีการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมออมและวางแผนด้านการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุแตกต่างกัน

นิชากร ชัยศิริ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีผลต่อพฤติกรรมการออม และปัจจัยเศรษฐกิจระดับจุลภาค ด้านรายจ่ายของครัวเรือน มีผลต่อพฤติกรรมการออม และปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาค ด้านนโยบายการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ศึกษา

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2563 จำนวนทั้งสิ้น 4,034 คน (รายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ณ 30 กันยายน 2563)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวน 363.92 คน เพื่อความสะดวกต่อการคำนวณ และกลุ่มตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการเก็บข้อมูลจำนวน 364 คน และการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือสะดวก (Convenience Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี บทความทางวิชาการต่าง ๆ รวมถึงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในครั้งนี และนำไปสู่ขั้นตอนของการให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งการตั้งข้อคำถามในแบบสอบถามต้องเป็นคำถามที่ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด โดยในส่วนของแบบสอบถามปลายปิดผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะกำหนดเฉพาะคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในการตอบได้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงแค่ 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความสำคัญของการออม ด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบในการออม มีจำนวนข้อคำถาม 24 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะประเมินค่าความสำคัญ 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดให้ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด = 5 คะแนน, ระดับความคิดเห็นมาก = 4 คะแนน, ระดับความคิดเห็นปานกลาง = 3 คะแนน, ระดับความคิดเห็นน้อย = 2 คะแนน และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด = 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 ท่านคิดว่าสถาบันการเงินต่าง ๆ ควรมีนโยบายในการส่งเสริมการออมอย่างไร เพื่อให้ประชาชนมีการออมเงินเพิ่มขึ้น เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยใช้สูตรการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ เพื่อใช้ในการตีความหมายของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าในส่วนที่ 2 โดยกำหนดให้ ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด, ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 มีระดับความคิดเห็นน้อย, ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 มีระดับความคิดเห็นปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 มีระดับความคิดเห็นมาก และค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการแก้ไขและได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว มาดำเนินการจัดทำแบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จำนวน 364 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยขอความร่วมมือจากบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลครบ 364 ชุด จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป คือ การนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์คำนวณผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน

2) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด้านความสำคัญของการออม ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบในการออม

3.4.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test

2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช่วิธีของ LSD

4. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีระดับความคิดเห็นมาก และปานกลาง โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ 1) ด้านความสำคัญของการออม 2) ด้านวัตถุประสงค์ในการออม และ 3) ด้านรูปแบบในการออม

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน

2.2 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการออมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการออมรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความสำคัญของการออม บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการออมอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่เห็นว่าการออมช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการเก็บออมเงินไว้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเสริมสร้างความมีวินัยทางการเงินให้กับตนเองและทำให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคตสำเร็จ อีกทั้งการออมยังช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2555) ที่ว่าการออมทำให้ผู้ออมบรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางไว้ ซึ่งการออมถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมาย และยังช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (2559, อ้างถึงใน บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์, 2562) เงินออมเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เป้าหมายที่เรากำหนดไว้ในอนาคตสำเร็จและเป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างไม่ทันคาดคิดไว้อีกด้วย ดังนั้นเราทุกคนจึงควรที่จะมีการออมเงินไว้อย่างสม่ำเสมอ

1.2 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออมอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินหรือในกรณีเจ็บป่วย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ วัตถุประสงค์หลักของการเก็บออมเงิน คือ การเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามชราหรือในกรณีฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (1996, อ้างถึงใน ปริมาภรณ์ สระสินทร, 2560) ที่ว่าบุคคลมีความต้องการเก็บเงินเพื่อสำรองไว้ใช้กรณีฉุกเฉิน ความไม่แน่นอนของรายรับที่ได้รับกับรายจ่ายที่ต้องจ่ายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ความต้องการเก็บเงินจึงมีไว้เพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่ทันได้ตั้งตัว เช่น อุบัติเหตุ หรือ การเจ็บไข้ได้ป่วย และสอดคล้องกับแนวคิดของ ขจรเกียรติ เพียรสร้าง (2560) ที่ว่าวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เป็นความมุ่งหมายที่ผู้ต้องการออมเงินตั้งใจที่จะออมไว้เพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในอนาคต เช่น เพื่อไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน หรือเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชรา

1.3 ด้านรูปแบบในการออม บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการออมอยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่เห็นว่าออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคารพาณิชย์หรือฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ การออมในรูปแบบของการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงินต่าง ๆ เป็นรูปแบบที่สะดวกและมีความมั่นคงสูง

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เซาวลี วันสนุก (2560) ที่ว่าการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินเป็นวิธีที่สะดวก เนื่องจากมีการให้บริการที่ครอบคลุมและได้รับการคุ้มครองจากธนาคารแห่งประเทศไทย อีกทั้งยังได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย และสอดคล้องกับแนวคิดของ ณิชากร ชัยศิริ (2562) ที่ว่ารูปแบบการออมมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การออมเงินโดยการถือเป็นเงินสดไว้ การนำเงินไปฝากธนาคารหรือฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ออมเงินโดยการซื้อสลากออมสินพิเศษ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ออมเงินผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการออมเงินโดยการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นต้น

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

2.1 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งเพศชายและเพศหญิง ล้วนมีความต้องการที่จะออมเงินเหมือนกัน และจะต่างกันเพียงวัตถุประสงค์ในการออมเงินเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ได้กล่าวไว้ว่า พนักงานบริษัทหอสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงที่มีความแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า เพศ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในทุกช่วงอายุจะมีพฤติกรรมการออมเหมือนกัน เนื่องจากบุคคลทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะดำรงชีวิตด้วยความมั่นคงและสะดวกสบายกันทั้งนั้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) อายุของผู้ออม มีการแบ่งอายุออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย อายุต่ำกว่า 30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า อายุที่ต่างกัน ไม่ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ประชาชนที่มีอายุน้อยทำให้เกิดความต้องการในการออมที่น้อย อาจเนื่องมาจากยังไม่ได้มีการคำนึงถึงการแบ่งค่าใช้จ่ายเพื่อนำไปออม ส่วนประชาชนที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่มีการคำนึงถึงการใช้จ่ายที่เป็นประโยชน์มากกว่า

2.3 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ สโมสร หรือ หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ ต่างก็มีพฤติกรรมการออมเหมือนกัน ทั้งการออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน หรือออมเงินไว้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ ศรีพนม (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครุฑจันทบุรี จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อายุ การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมการออมแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ และสถานภาพแตกต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่มีภาระรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้กลุ่มดังกล่าวจำเป็นต้องมีการออมเงินเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่ง

2.4 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฏี ยิวคิม (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษา บุคลากรคณะรัฐศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ และสถานภาพ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงนาฏ ศุภกิจฉา (2558) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตร บุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการออมที่ไม่ต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และจำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแลที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ข้าราชการทุกระดับจะได้รับสวัสดิการที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ที่เหมือนกัน จึงส่งผลให้พฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวลี วันสนุก (2560) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมและวางแผนด้านการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมและวางแผนด้านการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวารินทร์ ก้อนทอง (2561) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบในการออม และด้านจำนวนเงินในการออมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 บุคคลวัยทำงานที่มีตำแหน่งงานต่างกัน ทำให้มีความรู้มีประสบการณ์ต่างกัน การตัดสินใจเลือกรูปแบบในการออมเงิน หรือวัตถุประสงค์ในการออมเงินจึงต่างกัน

2.6 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จะมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากหรือน้อยเพียงใด ย่อมมีความต้องการที่จะออมเงินเพื่อประโยชน์ของตนเองและครอบครัวให้มีความมั่นคงที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกทั้งมีจำนวนน้อยและมีจำนวนมาก จะมีการออมในสถาบันการเงินและที่ไม่ใช่สถาบันการเงินมากที่สุด เพราะไม่ว่าจะมีจำนวนสมาชิกเท่าใด ก็มีความจำเป็นต้องมีการออมให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่งให้เกิดความมั่นคงและความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร ฤทธิ์เดช (2561) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขสมุทรสงคราม จำกัด พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการออมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเมื่อมีสมาชิกในครัวเรือนมากย่อมมีพฤติกรรมการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินในอนาคตของตนเองและครอบครัวเป็นสำคัญ

2.7 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันไม่ได้มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฏี ยิวคิม (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษา บุคลากรคณะรัฐศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า รายได้ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพรรณ อังศธรมรัตน์ (2561) พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มี เพศ อายุ ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ส่วนบุคคลวัยทำงานที่มีสถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

2.8 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เงินออมเกิดจากส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่หลังจากหักค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค บุคลากรที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนมาก อาจทำให้จำนวนเงินที่เหลือสำหรับการออมนั้นน้อยกว่าของบุคลากรที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันนั้น มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร ฤทธิ์เดช (2561) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขสมุทรสงคราม จำกัด พบว่า สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขสมุทรสงคราม จำกัด ที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนรวมต่อเดือนที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขสมุทรสงคราม จำกัด แตกต่างกัน เนื่องจากเมื่อสมาชิกมีค่าใช้จ่ายครัวเรือนสูงทำให้การออมลดน้อยลง ในทางกลับกันหากมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้จะทำให้สมาชิกเกิดพฤติกรรมการออมเพิ่มมากขึ้น

2.9 บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรที่มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนรายได้ที่ได้รับมาก็จะถูกนำไปใช้ในการชำระหนี้สินก่อนแล้วค่อยนำมาเก็บออม หากบุคลากรมีภาระหนี้สินจำนวนมาก ระดับของการออมก็จะต่ำ และไม่สามารถเลือกรูปแบบในการออมได้มากนัก ส่วนบุคลากรที่มีภาระหนี้สินน้อยหรือไม่มีภาระหนี้สิน ก็จะสามารถเก็บออมเงินได้ในระดับที่สูง และสามารถเลือกรูปแบบในการออมที่หลากหลายกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ผู้ที่มีภาระหนี้สินน้อยจะมีการออมที่สูงกว่าผู้ที่มีภาระหนี้สินมาก อาจเกิดจากภาระหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มีจำนวนที่ต่างกัน จึงทำให้มีความสามารถในการออมที่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติยา เบญจรงค์พันธ์ (2563) พบว่า ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่มีต่างกันนั้นเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออม ไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบในการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม

6. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมในด้านความสำคัญของการออมและด้านวัตถุประสงค์ในการออมในระดับมาก แต่ในด้านรูปแบบในการออม มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยบุคลากรจะเน้นการออมเงินด้วยการนำเงินไปฝากธนาคารพาณิชย์หรือฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งการออมเงินด้วยการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ หรือออมเงินโดยลงทุนในสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ก็ถือเป็นรูปแบบในการออมเช่นเดียวกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์หรือให้ข้อมูลข่าวสารกับบุคลากร เพื่อให้รับทราบถึงประโยชน์ของการออมเงินในรูปแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการนำเงินไปฝากธนาคาร

2. จากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ด้านรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนและภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน บุคลากรที่มีรายจ่ายและภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนจำนวนมาก อาจทำให้จำนวนเงินที่เหลือสำหรับการออมนั้นน้อยหรือไม่มีเงินออม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้และคำแนะนำสำหรับการออม เพื่อให้บุคลากรมีการออมเงินเพิ่มขึ้น เช่น ให้ความรู้ในเรื่องของเทคนิคการออม

โดยอาจแนะนำให้มีการแบ่งสัดส่วนเงินให้ชัดเจน หรือแนะนำให้ทำการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันรายรับรายจ่าย เพื่อช่วยให้บุคลากรสามารถวิเคราะห์และวางแผนการใช้จ่ายเงินของตนเองได้

3. จากปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า บุคลากรสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจไม่ต้องเน้นในประเด็นด้านดังกล่าว เนื่องจากพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีความต่างกัน เพราะความต้องการออมเงินอาจจะเกิดขึ้นได้กับทุกด้าน

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคลากรเพิ่มเติม เช่น ผู้มีอิทธิพลในการออม ผลตอบแทนที่ต้องการ และสัดส่วนในการออม เป็นต้น

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการออมของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เท่านั้น จึงควรขยายขอบเขตด้านกลุ่มประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน หรือ กลุ่มผู้มีอาชีพอิสระ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด และได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7. เอกสารอ้างอิง

- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. (2554). *คู่มืออบรมการวางแผนทางการเงิน บริหารเงินอย่างมั่นคง สู่อิสระภาพที่มั่นคง*. ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2565, จาก https://www.gpf.or.th/download/general/plan_doc2.pdf
- กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู. (2555). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมและรูปแบบการออมระหว่างพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี*. การศึกษาอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กุลภา เปรื่องเวทย์ และธนาภิญญา อัดตฤทธิ. (2558). *พฤติกรรมการออมของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กรมสุขภาพจิต. (2563). *ก้าวอย่างของประเทศไทย สู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบ*. ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2565, จาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30476>
- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). *พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงาน บริษัท พัฒนาอสังหาริมทรัพย์*. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษฏี ยิวคิม. (2555). *ทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษา: บุคลากรคณะรัฐศาสตร์*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ขจรเกียรติ เพียรสร้าง. (2560). *พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันหัต. (2555). *เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เจตนา ชิวเจริญกุล. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กันแดดที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต.
- ชาวลี วันสนุก. (2560). *พฤติกรรมการออมและวางแผนด้านการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- ชานีเยะฮ์ ช่างวัฒนกุล. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ญาณิศา เพื่อนเพาะ. (2556). *การให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐิติชญาณ์ เพิ่มผลสมบัติ. (2559). *พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำกัด จังหวัดนครราชสีมา*. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณิชาร ชัยศิริ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ธนพล เอกศุภผล. (2561). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 8 ข้อเท็จจริง ปัญหาการเงินของครัวเรือนไทย. ค้นเมื่อ 24 มกราคม 2565, จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_30Oct2019.aspx
- นเรศ หนองใหญ่. (2560). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยา เบญจรงค์พันธ์. (2563). *พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์. (2562). *พฤติกรรมทางการเงินและการออมของคนในจังหวัดขอนแก่น*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรมาภรณ์ สระสินทร. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเงินของบุคลากรกรมชลประทาน สำนักชลประทานที่ 14*. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- พัชรพรรณ อังศธรธรรมรัตน์. (2561). *พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิจิตรา นุชนุ่ม. (2557). *การให้ความหมายและที่มาของความหมาย กระบวนการออมเงิน ปัญหาและอุปสรรคในการออมเงินตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญ์ณัท เลิศคำ. (2558). *พฤติกรรมการออมของพนักงาน บริษัท ฮีโน่มอเตอร์ส์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด*. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภัทรดนัย พิริยะธนภัทร. (2558). *การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยด้านเว็บไซต์ พระเครื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าหรือประมวลพระเครื่องออนไลน์ (E-COMMERCE)*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รุ่งนภา อนุโสภณ. (2558). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำกัด สาขาสุราษฎร์ธานี*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.
- ลลิตทิพย์ หาคำ. (2561). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันดี หิรัญสถาพร และคณะ. (2558). *พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

- วราพร ฤทธิ์เดช. (2561). พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ สาธารณสุขสมุทรสงคราม จำกัด. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศศิพร บุญชู. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวของโครงการบ้านจัดสรร ในพื้นที่เขตอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริรัตน์ ศรีพนม. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรี จำกัด. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). การออม. ค้นเมื่อ 8 มกราคม 2565, จาก <https://www.1213.or.th/th/moneymgt/save/Pages/save.aspx>
- สุริษา สาพรเจริญ. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวารินทร์ ก้อนทอง. (2561). พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). สรุปผลเบื้องต้น การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ในช่วง 6 เดือนแรก ของปี 2564. ค้นเมื่อ 24 มกราคม 2565, จาก <http://www.nso.go.th>
- เหมชาติ สุวพิศ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการตลาดนัด ของผู้บริโภคในพื้นที่ ตำบลเขาจุ่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อนงนาฏ ศุภกิจวงษ์กุล. (2558). พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษา บุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.